

P. ABAT JOSEP M. SOLER
21-02-2012

Festa de la Llum (Manresa)

Ex 34, 4-6.8-9; 2C 13, 11-13; Jo 3, 16-18

Sr. Arxiprest, Sr. Rector del Carme, Preveres concelebrants,
Sr. Alcalde, Regidors, Autoritats,
Associació “Misteriosa Llum”,
Associació de familiars de Malalts d’Alzheimer i altres Demències, que
enguany sou els administradors de les festes,
Estimats germans i germanes en Crist:

Hi ha un missatge fonamental en les lectures que acabem d’escoltar: *Déu estima el món*. El món del temps de Moisès, el del temps de Jesús i el nostre. *Déu estima el món*. L’estima perquè és el *Déu compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l’amor*. I per això fa camí acompanyant el seu poble, acompanyant la humanitat. Ho deia ja la primera lectura. Però la gran prova d’aquest amor a la humanitat és Jesucrist. Tal com ens ha proclamat l’evangeli, *Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar-lo*. Aquest Fill, Jesucrist, és *l’Emmanuel, el Déu amb nosaltres* (cf. Mt 1, 23). El Déu que comparteix l’existència humana, amb els moments bons i amb els moments dolents que passa cada persona. Per això sant Pau parla de Déu com *el Déu de l’amor, el Déu que és Amor* (cf., també, 1Jo 4, 8). *Déu estima el món*. El seu és un amor personal, particular i únic per a cada persona. I és, alhora, un amor a tot el conjunt de la societat, a tot l’univers que ell ha creat precisament per amor.

Aquest amor el porta a fer camí amb nosaltres, present invisiblement però d’una manera ben eficaç. Present a través de la seva Paraula, a través dels sagraments que culminen en l’Eucaristia. Present en cada home i cada dona. Manresa, en un moment difícil de la seva història, experimentà com Déu fa camí amb nosaltres; ho experimentà amb “la Misteriosa Llum” que manifestava l’amor de Déu –Pare, Fill i Esperit Sant- envers els manresans. “Aquella Llum resplendent, tan gentil, tan clara i pura, la Trinitat ens figura, Misteri tan excel·lent”, com canten els goigs. Avui, seguint una tradició secular, Manresa en dóna gràcies, conscient del do que va rebre, i de ser, també avui, estimada de Déu.

Déu estima el món. És un amor que ens vol fer créixer humanament i espiritualment; que vol fer-nos semblants a Jesucrist, que vol la nostra cooperació a la seva obra. Per això, tal com s'esdevingué també en la vida de Jesús, Déu no ens resol màgicament els problemes sinó que ens dóna la força i els mitjans per gestionar-los des de la fe. Davant les dificultats i els sofriments podem tenir la temptació –molt humana- de pensar que Déu no estima o que Déu no existeix. En canvi, la Paraula divina ens revela que l'acceptació de les limitacions nostres o dels altres, que el sofriment, ens poden fer madurar tan a nivell humà com a nivell espiritual. Només des de la fe podem intuir com l'amor de Déu es manifesta també en les situacions de dolor, perquè el sofriment i la mort no són la realitat definitiva, no són un camí sense sortida. Sinó el procés que ens mena cap a una existència nova i plena, que no és altra cosa que la participació en la resurrecció de Jesucrist després d'haver participat en el misteri de la seva creu.

Això significa que afrontar les proves de la vida, les contradiccions, les renúncies, les etapes difícils, la fragilitat del cos o del psiquisme, etc., no és un absurd si es viu com una ocasió de maduració i una crida a viure un amor més gran. Un aspecte concret d'això és tot l'àmbit de la malaltia d'Alzheimer i de la demència que comporta tant de sofriment i exigeix tanta paciència als malalts mateixos en algunes etapes del procés –sobretot en les primeres- i especialment als familiars i a tots els qui en tenen cura. *Déu estima el món.* També els malalts i els qui els atenen. A més, Déu ens crida a ser instruments del seu amor, perquè compta amb nosaltres per expressar el seu amor i al seva sol·licitud envers els altres. La cura envers els malalts és expressió i instrument de l'amor de Déu envers ells. En el fet de la Misteriosa Llum que avui commemorem, hi va haver la intervenció divina de la llum, que manifestava l'amor del Déu Trinitat, però també hi va haver l'esforç i els compromís dels manresans per resoldre la situació que afligia la ciutat i assegurar l'arribada de l'aigua. Com sempre, Déu dóna el seu ajut però compta amb la nostra aportació i el nostre compromís viscut des de l'amor per resoldre els problemes, per ajudar les persones.

Eixamplant l'horitzó, podem afirmar que això és necessari, també, en la situació actual, davant la crisi que aclapara la societat, el món del treball i l'economia. “Sembla com si un mantell de foscor hagués baixat sobre el nostre temps i no deixés veure amb claredat la llum del dia”, deia fa poc el Papa Benet XVI. Però no hem de caure en el desànim. Hem de treballar amb fermesa i d'una manera ben solidària, perquè la llum hi és. I hem de

procurar que “es respecti i es valori en tota circumstància la dignitat de cada persona” i s’atenguin els seus drets, també dels malalts. Això vol dir que no són vàlids només els “criteris d’utilitat, de profit, del tenir”, de la recerca aferrissada del guany; cal l’amor i una bona consciència social que ens facin anar més enllà del que fóra just. Només podrem construir una societat més humana si posem en pràctica “la compassió, la solidaritat, la col·laboració, la fraternitat”. Per això, hem de tenir una actitud activa en la societat i ajudar “a despertar les consciències per avançar vers una societat més justa a més de “buscar modes adequats de redistribució de la riquesa, de la promoció del creixement, de la cooperació al desenvolupament i de la resolució dels conflictes” (cf. Benet XVI, Missatge per la Jornada mundial de la pau, 2012). Hi ha una part que toca als àmbits que regeixen la política, l’economia i els finances a nivell mundial, hi ha una part que toca als governs i als diversos nivells de l’administració, hi ha una part que toca a l’àmbit laboral i a les entitats socials i als mitjans de comunicació. Però hi ha una part, gran o petita segons les possibilitats que tinguem, que toca a cadascun de nosaltres, i l’hem de saber descobrir.

El missatge de la Festa de la Misteriosa Llum, la Paraula de Déu que hem escoltat, el saber que Déu --que és *compassiu i benigne*- fa camí amb nosaltres, ens porta a mirar amb esperança el present i el futur. Animem-nos mútuament, doncs, en el nostre camí, treballem per donar a la ciutat de Manresa i, més en general, al nostre món, un rostre més humà i fratern, sentim-nos units –també creients i no creients- en l’exercici de les nostres responsabilitats per fer una societat millor. Santa Maria, la Mare de Déu, ens ajuda en l’exercici de la nostra responsabilitat; ho canten, també, els goigs de la festa d’avui, quan diuen que “de Montserrat certament partí tan alta ventura, perquè la Verge procura sempre el bé de la gent”.

Déu estima tant el món que ens ha deixat l’Eucaristia per ser cada dia amb nosaltres, compartint el nostre camí, infonent-nos força i coratge, fent-se l’aliment de la nostra intel·ligència i del nostre cor. Ho agraïm amb ben cordialment.

21 febrer 2012